

Hoe was het 41 jaar geleden.....

Zo vlak na het concert van april 2006 en daaropvolgend het verzoek van Margriet om mee te helpen de Oranjeklanken te vullen dacht ik , och laat ik maar het volgende verhaaltje eens doen. Wat mij er toe aanzet is het bijzonder aangename optreden van de Orange Youth Band, niet alleen het afgelopen donateursconcert , maar ook al dat van 2005.

Wat ik dan zie en hoor is een verschrikkelijk enthousiaste club jonge muzikanten , weliswaar aangevuld met iets oudere jongeren, welke hele leuke muziek op het repertoire heeft staan en , misschien wel het belangrijkste, dit ook op een zeer aanvaardbaar hoog niveau uitvoert . Je hoort af en toe best een verkeerde inzet , een technische onvolkomenheid of een onzuiver nootje maar dit valt ver in het niet met al het fantastische geluid wat er uitkomt.

Dit alles onder een zeer gedreven en enthousiasmerende bandleader en dito slagwerkcoach.

Als je al wat ouder bent , zoals schrijver dezes, dan gaan je herinneringen nog wel eens terug , zo ook tijdens het optreden van de OYB. Wat is er allemaal wel niet veranderd , of juist niet , in die 41 jaren tijd.

Lees het volgende maar eens door en trek het door naar het heden.

Halverwege de jaren 60 had Oranje net als nu een behoorlijk aantal jeugdleden in opleiding. Oranje speelde toen in de allerhoogste (vaandel)afdeling , had heel veel donateurs , voldoende instrumenten en dat waren al met al voorwaarden genoeg om jonge leden aan te trekken. Echter meestal ging het daarbij toch om de kinderen van leden van ORANJE . Enkelen , zeker in naam, die hiervan misschien nog binnen onze club bekend zijn zal ik noemen . De dochter van dirigent Evers (niet onze Evertsen'hoor) , kleine Mollema (oom van Aljosja geloof ik) , de jongens Van de Pol, de jongens Boonstra, de jongens Garst, de jongens Mulder, en de kleine Gerkes, Misschien hoorde Frits ook nog wel bij deze generatie , maar dat weet ik niet precies. De jongsten waren ongeveer 8/9 en de oudste hooguit 15 jaar. Zeker is dat er meer jongens dan meisjes bij zaten.

De toenmalige dirigent Evers vond ook toen al dat deze club jeugdigen een eigen optreden mochten, of liever, moesten hebben op de jaarlijkse "uitvoering" Ze waren immers leerling-lid en deden hun uiterste best om aan de muziekschool hun diploma's te halen (toen ook al A,B, C en D) De donateurs moesten weten waartoe ze in staat waren.

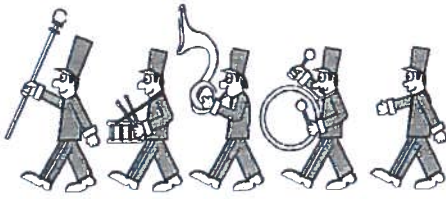
Misschien leuk om te vermelden dat ondergetekende samen met zijn broer aan huis les kreeg van meneer Evers , aan de keukentafel , uit de boeken van ARBAN (wie kent ze nog, moeilijk hoor) en dat enkel in ruil voor het meedoen, na de les , in het bedrijfsorkest van de Vleeschcentrale waar Evers ook dirigent was , een vleespakket natuurlijk en tegen de voorwaarde om lid worden van Oranje . Zo ging en kon dat toen nog.

Maar nu verder over dat jeugdorkest van toen, volgens mij heette het iets als "jong Oranje" Er deden geen oudere leden mee , nee we moesten het helemaal zelf opknappen.

Ons huidige erelid Van de Pol had een grote schuur met een kachel achter het huis en daar konden we mooi repeteren, natuurlijk alweer onder leiding van dhr Evers. Het ging dan niet om een wekelijkse repetitie, nee een stuk of drie/vier. Wat we speelden en repeteerden ? 2 korallen uit liederenbundel 1 (in elk geval "Boven de Starren"+) een mars , en een songfestivalliedje ("puppet on a string" of zo iets was het geloof ik) Op de kisten met aardappelen en wat bij elkaar gezochte stoelen en krukjes probeerden we er met z'n allen het beste van te maken.

Na de dag tevoren netjes naar de kapper te zijn geweest kwam dan de dag van optreden . We kregen een zwart stoffen pak aan van een kilo of 10 met mooie goudkleurige strepen op de broek

en epauletten van dezelfde kleur op de schouders , net als het grote orkest , fantastisch, je voelde je heel wat. Maar zweten !!!

We hadden toen altijd optreden in Bellevue , bij de Hertenkamp, in Assen . Dat complex was zo groot dat je er voor je gevoel wel in verdwalen kon. Veel kleine kleedkamers aan een lange gang, een groot podium , doek , een heel groot restaurant , knoeperts van toiletten, smalle hoge trappen enz enz Dat was wat, heel

spannend allemaal

Wij mochten dan als eerste onder leiding van de hoofdirigent optreden , werd je dus lekker extra zenuwachtig van . We mochten niet ergens midden in het programma want meestal waren er toen nl. zangkoren uitgenodigd om in het programma deel te nemen.

Maar "jong Oranje" werd door de donateurs zeer gewaardeerd en we kregen groot applaus. Joelen en schreeuwen zoals tegenwoordig was er toen nog niet bij.

Maar ja , als je deze beproeving dan had doorstaan moest je weer meedoen in het grote orkest. Ach , en dan was je de spanning ook maar zo weer kwijt ,de muziek was vaak moeilijk genoeg , geen tijd meer om na te denken . Spelen moet je , zei Evers altijd, niet nadenken!!!

Als je dit nu leest merk je natuurlijk het verschil in tijdsgeest , maar het principe is eigenlijk nog steeds een beetje hetzelfde. Gek he , of juist niet.

Leerlingen zijn veelal zonen en dochters van leden of in elk geval muzikanten . Betekent natuurlijk dat de ouders muziek als hobby heel erg waarderen en willen doorgeven

De jeugd wil graag leuke, herkenbare muziek spelen. Gelukkig is dat tegenwoordig heel goed mogelijk, veel beter dan vroeger. Een songfestivalhit was al heel wat.

De stimulans is veranderd : tegenwoordig spelen ze in lekkere vlotte kleding , met een eigen (jonge) dirigent en een originele naam. Vroeger was het veel stijver, deed je het voor de "directeur " en je ouders.

Tegenwoordig mag je wekelijks als jeugdgroep repeteren , zijn er jeugdfestivals etc. Een hele verbetering , je had eerder eigenlijk alleen maar een nationaal jeugdorkest waar slechts plaats was voor de allerbesten.

Het besef van dirigenten dat wie de jeugd heeft ook de toekomst bezit is in al die jaren niet veranderd.

Daarom mag net als 40 jaar geleden de jeugd ,gelukkig voor ons ouderen, ook nu gewoon meedoen in het grote orkest. Eén geluk voor hen van tegenwoordig , roken tijdens de repetitie mag niet meer , vroeger mocht je tijdens de repetities gewoon roken. Het is echt waar. Kun je begrijpen wat voor benauwde "bende"het soms was (sigaren en pijp , alles mocht)

Wat natuurlijk wel heel erg is veranderd en laten we er blij om zijn : veel meer dan tegenwoordig had blaasmuziek en met name de fanfares vroeger de naam oubollig te zijn (hoempapa muziek heette het toch?) Het was bepaald niet een hobby om mee te pronken bij je vrienden of vriendinnen.

Sporten , met name, dat was het.

Tegenwoordig is muziekspelen gelukkig veel en veel cooler . Houen zo! En doorgaan. Spelen, niet nadenken!!!

Het ga de Orange Youth Band goed op het jeugdfestival in Dinxperlo.

Jacob Mulder

41 jaar geleden bugellistje, tussendoor bekkenist op straat en hoornist , nu bassist. Het kan verkeren.

